

ПРОТОКОЛ

№ 1540

гр. Варна, 23.09.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IVA СЪСТАВ в публично заседание на двадесети септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Ивелина М. Събева

Членове: Златина Ив. Кавърджикова
мл.с. Ивалена Орл. Димитрова

при участието на секретаря Галина Г. Славова
Сложи за разглеждане докладваното от Ивелина М. Събева Въззивно гражданско дело № 20213100501991 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 14:16 часа се явиха:

Въззивната страна **ЛЮБ. П. СТ.**, редовно призован, се явява лично и с адв. М.С., редовно упълномощена и приета от първа инстанция.

Въззиваемата страна **Н. ХР. ИВ.**, редовно призована, не се явява, за нея се явява адв.Г.Н. и адв.Г.Г., редовно упълномощени и приети от първа инстанция.

Контролиращата страна **ДИРЕКЦИЯ „СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ“ ПЛЕВЕН**, редовно призована, не се представлява.

Контролиращата страна **ДИРЕКЦИЯ „СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ“ ПРОВАДИЯ**, редовно призовани, явява се Д. Ж., социален работник, съгласно представена заповед на ДСП Провадия № 0305-РД01-0009/04.01.2021г.

АДВ. С.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Н.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Г.: Да се даде ход на делото.

СОЦ. РАБОТНИК Ж.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не съществуват процесуални пречки по хода на делото, поради

което

О П Р Е Д Е Л И
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ГО ДОКЛАДВА

съгласно **Определение от закрито р.з. № 2862/12.08.2021г.**

АДВ. С.: Запозната съм с доклада, нямам възражения. Поддържам въззивната жалба, оспорвам отговора.

АДВ. Н.: Запознати сме с доклада, нямаме възражение. Оспорваме въззивната жалба, поддържаме отговора, който сме депозирали.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпил доклад на ДСП Плевен с вх. № 17959/13.09.2021г.

ПРЕДОСТАВЯ възможност на страните да се запознаят с неговото съдържание.

Съдът,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА по делото постъпил доклад на ДСП Плевен с вх. № 17959/13.09.2021г.

АДВ. Г.: Ние сме в състояние да представим едва сега едно писмено доказателство-уведомление, което е във връзка с образувано наказателно производство в РП- Плевен по отношение на реализираното насилие от страна на настоящия въззивник спрямо нашата доверителка. Пояснявам на съда, че с уведомлението искаме да оспорим твърденията, изложени във въззивната жалба относно инцидентността на проявата от страна на въззивника спрямо доверителката ни, най- вече омаловажаването □ под формата на „няколко шамара“. Проявата е установена, за нея е издадена заповед за защита срещу домашно насилие, данни за което има по делото. Датата и характера на деянието, посочени в уведомлението, съответстват на тези, които са отразени в данните по издадената заповед за защита.

СЪДЪТ намира, че представеното Уведомление на РП- Плевен по чл. 75, ал.2 НПК не съдържа обстоятелства в предмета на доказване пред въззивния съд и не следва да бъде приобщавано към делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на въззиваемата страна да бъде прието като доказателство по делото уведомление № на РП-Плевен.

ВРЪЩА същото на процесуалните представители на въззиваемата страна.

АДВ. С.: Доверителят ми желае да се изясни това, което и съдът е написал в доклада, а именно- как и по какъв начин ще се осъществи режима на личен контакт между него и детето от последното заседание на 21.05.2021г., като нашите твърдения са, че майката възпрепятства осъществяването на тези контакти и за съжаление когато има движение по съдебното дело, тогава той успява да види детето.

На основание чл.176 ГПК, вр. чл.59 СК съдът пристъпва към изслушване на въззивника.

-

ЛЮБ. П. СТ. /на основание чл.176 ГПК, вр. чл.59 СК/:

Когато се случи въпросната случка, от този ден те се прибраха в Провадия. Детето до десетия си месец беше в Плевен. Предвид делата и ограничителната заповед, която имам към майката, аз виждам детето си само когато тя прецени, а това се случва само когато наближи дадено дело. Това е от самото начало на процеса.

Обаждам се по телефона на майката, питам я „тази седмица мога ли да дойда да видя детето“, и ми се отказва и ми казва, че имам забранителна заповед. Заповедта изтича на 10.11.2021г., тя е за една година.

Към детето нямам ограничителна заповед. През малкото пъти, когато съм виждал детето, тя е човекът, който ми го води на центъра на Провадия обикновено, около някоя детска площадка или понякога, когато тя не е тръгнала, аз тръгвам малко нагоре по центъра, пресрещам ги и тя ми го оставя.

След постановяване на решението два пъти съм виждал детето, това е този месец, първа и трета седмица. Аз още след като приключи делото в Провадия исках да си видя

детето и още юни месец, втората седмица се бяхме разбрали, бях се приготвил, но в петък вечерта се проведе един остър разговор по телефона, в който ми се заяви, че щом съм си позволил да обжалвам становището на ПРС, ще си виждам детето едва когато излезе решението на Окръжен съд Варна и ако я доближа, имам ограничителна заповед спрямо нея и ще бъдат лоши последиците за мен. През тази седмица, която тя трябваше да започне с делото първа и трета седмица, аз бях възпрепятстван. Изчаках няколко седмици, отново се опитах по телефона, бяхме започнали нормално да говорим, защото аз се обаждам да питам как е детето, болно ли е, играе ли си. Дава ми по телефона информация, всичко което съм попитал, тя ми го казва. Веднъж – два пъти максимум в седмицата ми пуска видео връзка с детето и то ме вижда.

Детето е на година и девет месеца. Колкото до пътуването му, ще спираме, ще почиваме два – три пъти по пътя до Плевен, пътят е тежък дори за възрастен човек. Това е начинът, пътуваме с кола.

Моето свободно време, предвид това че работя, е събота и неделя. И да дойда във Варна, пак в петък, събота и неделя трябва да остана, но за да взема при мен детето, трябва да отседна в хотел. Но имам предвид и пандемичната обстановка в момента. Нямам роднини и близки от Варна, при които да отседна в този период.

АДВ. Г.: Във връзка с дадените указания за срещите между бащата и детето, ако сметнете за необходимо, че следва да бъде изслушана и въззиваемата страна, нямаме нищо против да бъде отложено делото. Просто за днешното с.з. нямаше кой да гледа детето.

Според доверителката ни първите два месеца от Великден считано видеовръзка с детето не е осъществявана и тя се е наложило да се обади на бащата, за да го попита няма ли да се види с детето, на което той е отговорил, че все още не е излязло решението на съда в сила и затова не търси детето. От Великден, който беше на 02.05.21г. до началото на месец септември според доверителката ни той не се е виждал с детето. В началото на месец септември е осъществил контакт от 11:00 -13:00 часа и от 15:00-17:00 часа, като тя по никакъв начин не е възпрепятствала контактите на бащата с детето.

АДВ. С.: Ако съдът допусне да бъде изслушана другата страна, което е също добре, моля да ни бъде дадена възможност да представим вайбър кореспонденцията между доверителя ми и въззиваемата страна. Заявявам, че като адвокати още на първа инстанция се опитахме да споразумеем страните, но не успяхме. Аз също съм на мнение, че ако се споразумеят, това ще бъде по- добро от това, което ще изпълняват като съдебно решение.

АДВ. Н.: Според това, което ние знаем, най- голямото притеснение на майката е, че детето от раждането си досега е било единствено и само с нея. С баща си е общувало в периода непосредствено след раждането си, четири месеца, след което вече са нямали такива

контакти. На второ място, бащата не познава специфичните нужди на толкова малко дете. Притеснява ни и разстоянието от Провадия до Плевен.

АДВ. Г.: Характерът на детето е такъв, че то дели хората, изключително е привързано към майка си. Дори плаче при дядо си и баба си, когато трябва да остане за малко при тях. То е такова особено дете. Това са притесненията на доверителката ни, че ако трябва да остане без нейно присъствие в дома на бащата, просто няма да се чувства уютно.

АДВ. С.: По делото има данни, че майката на доверителя ми живее в същата къща, на друг етаж и е помагала при отглеждане на детето.

Съдът намира, че предоставените от страните данни по отношение поддържаните контакти на бащата с детето в периода след постановяване на съдебното решение от май 2021г. не налагат отлагане на делото за изслушване на другия родител. Липсва и такова определение на съда.

АДВ. С.: Няма да соча други доказателства, нямам доказателствени искания. Представям списък с разноси.

АДВ. Н.: Няма да сочим други доказателства, нямаме доказателствени искания. Представяме списък с разноси.

АДВ. С.: Не възразявам за прекомерност.

Съдът,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЛАГА по делото представените от страните списъци с разноси и доказателствата за извършването им.

Предвид отсъствието на направени доказателствени искания, **СЪДЪТ** счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. С.: Моля да уважите въззивната жалба и да измените решението само в частта досежно режима на лични контакти между бащата и детето. Считаме, че исканият от нас режим на личен контакт, който е с преспиване, е както изпълним, така и полезен и за самите взаимоотношения между баща и дете. Тъй като смятаме, че най-добрата комуникация между тях двамата може да се осъществи в позната и домашна среда, като обстоятелството, че има пътуване между Провадия и Плевен, затова сме искали режимът на личен контакт за започне от петък, за да може детето след като бъде взето от бащата и пристигне в Плевен, да има достатъчно време за отдых между връщането му от Плевен към Провадия. Считаме, че това е преди всичко в интерес на детето.

Що се касае за делото, което водиха страните за домашно насилие, решението по което не сме обжалвали, съдът в първата инстанция прецени, че с оглед събраните по делото доказателства не е необходимо да продължава защитата с ограничителна мярка бащата да не приближава детето именно поради това, че този акт на домашно насилие е станал в някаква афектна ситуация и е бил спорадичен по своя вид.

От друга страна, в Плевен живеят и родителите на доверителя ми, които също могат да го подпомогнат при отглеждането на детето, а освен това то ще осъществява и срещи и с баба си и дядо си по бащина линия. Те са в по-старческа възраст и ще им е трудно ще пътуват до Провадия, за да го виждат. Всички знаем, че е добре да се поддържа тази родствена връзка на детето с баба и дядо. Моля за решение в този смисъл.

АДВ. Н.: Моля да потвърдите решението на първоинстанционния съд, като оставите без уважение въззивната жалба.

Подробно и детайлно сме изложили съображенията си в отговора на въззивната жалба. От събраните доказателства, включително изслушването в днешното с.з. на въззивника се установиха твърденията ни, а именно- че бащата и детето са общували изключително малко и най-вече, че майката по никакъв начин не възпрепятства, напротив, стимулира наличието на контакт между двамата, за да могат да се опознаят, като в тази насока по нейна инициатива именно е отменена и мярката за защита пред РС- Провадия, точно за да може детето да не се отделя от своя баща.

Моля да вземете предвид отговора на въззивната жалба.

АДВ. Г.: Моля да ни присъдите разноските.

АДВ. С.: По наша инициатива беше отменено, а не както колегите казват.

СОЦ. РАБОТНИК Ж.: Детето следва да има добри, спокойни емоционални отношения с двамата си родители, за да се чувства добре в тяхно присъствие. Затова считаме, че режимът, определен с решението на ПРС за момента е в интерес на детето.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа и правна страна и **ОБЯВИ**, че ще се произнесе с решение в законоустановения срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14:42 часа.

Председател: _____

Секретар: _____